

Týždeň od 5. do 11. februára

„ZHROMAŽDUJTE SI POKLADY V NEBI“

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

1Moj 6,5–14; Heb 11,8–13; 2Kor 4,18; 1Moj 13,10–12; 1Moj 32,22–31; Heb 11,24–29

ÚVODNÝ TEXT

Ved' čo osoží človeku, ak získa aj celý svet, ale uškodí svojmu životu? (Mar 8,36.37)

Ježiš nám prezradil tú najlepšiu investičnú stratégiu na svete: „¹⁹Nezhromažďujte si poklady na zemi, kde ich zožiera hrdza a mole a kde zloději vnikajú a kradnú. ²⁰Zhromažďujte si poklady v nebi, kde ich nezožiera ani hrdza, ani mol', a kde zloději nevnikajú a nekradnú.“ (Mat 6,19.20) Tento návod Ježiš uzatvára slovami: „Ved' kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ (Mat 6,21) Dalo by sa to povedať aj inak: *Ukáž mi, na čo míňaš svoje prostriedky, a ja ti ukážem, kde je tvoje srdce. Pretože kam vložíš svoje peniaze, tvoje srdce ťa určite bude nasledovať, ak tam už nie je.*

Chceš, aby tvoje srdce patrilo Božiemu kráľovstvu? Ak áno, ulož svoje zdroje tam, kde budú žať večnú odmenu. Investuj svoj čas, svoje peniaze a modlitby do Božieho diela. Ak to urobíš, čoskoro sa o toto dielo začneš zaujímať čoraz viac a bude ťa tam nasledovať aj tvoje srdce. Tento týždeň sa budeme zaoberať otázkou, ako si ukladať poklady v nebi a v konečnom dôsledku žať večnú odmenu.

OSNOVA LEKCIE

V rámci štúdia tejto lekcie sa spoločne pozrieme, čo v praxi znamená Ježišova výzva, aby človek prehodnotil svoje priority a „ukladal si poklady v nebi“. Náзорne to budeme sledovať pri piatich výrazných starozmluvných postavách, ktoré takejto osobnej výzve čelili: u Noacha, Abráma, Lóta, Jáкова a Mojžiša.

- 1Moj 6,5–14: Noach (nedeľa)
- Heb 11,8–13: Abrám (pondelok)
- 1Moj 13,10–12: Lót (utorok)
- 1Moj 32,23–31: Jákob (streda)
- Heb 11,24–29: Mojžiš (štvrtok)

NOACH A NÁJDENIE MILOSTI U HOSPODINA

⁵Hospodin videl, že ľudská zloba na zemi je veľká a všetko zmýšľanie ľudského srdca je ustavične naklonené len k zlu. ⁶Hospodin oľutoval, že utvoril človeka na zemi a cítil v srdci bolesť. ⁷Hospodin povedal: „Človeka, ktorého som stvoril, vyhubím z povrchu zeme; počnúc človekom až po dobytok, plazy a nebeské vtáčstvo, lebo ľutujem, že som ich utvoril.“ ⁸Ale Noach našiel u Hospodina milosť. ⁹Toto je Noachov príbeh: Noach bol spravodlivý a bezúhonný muž medzi svojimi vrstovníkmi. Noach chodil s Bohom. ¹⁰Narodili sa mu traja synovia: Šém, Chám a Jefet. ¹¹Zem však bola skazená pred Bohom a plná násilia. ¹²Boh videl, že zem je skazená, pretože celé ľudstvo na zemi si počínalo skazene. ¹³Boh povedal Noachovi: „Rozhodol som sa skončiť so všetkým tvorstvom, lebo zem je plná násilia. Zničím ich aj so zemou. ¹⁴Urob si koráb z góferového dreva; v korábe urob priehradu a vymaž ho zvnútra i zvonka smolou. (1Moj 6,5–14)

Je pozoruhodné, že tých, ktorí sa usilujú o nebeský poklad, Boh často volá, aby urobili vo svojom živote tu na zemi veľké zmeny. Budme pripravení čeliť rovnakej výzve.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Uvažuj o úvodnom texte (1Moj 6,5–14). Aké radikálne rozhodnutia vidíme v živote Noacha, ktorý bol podľa Hospodina „spravodlivý a bezúhonný“? Aké princípy tu pre seba môžeme nájsť vo svete, ktorý treba varovať pred blížiacou sa záhubou?

Noach mohol investovať svoj čas a prostriedky na stavbu domu pre seba a svoje deti. Rozhodol sa však vo svojom živote urobiť radikálnu zmenu. Stodvadsať rokov strávil poslúchnutím Božieho príkazu postaviť archu.

Mnohí skeptici dnes odmietajú príbeh o potope ako mýtus založený na vedeckých špekuláciách o známych prírodných zákonoch. Nie je to nič nové. „Predpotopní ľudia sa nazdávali, že prírodné zákony pretrvávajú po celé stáročia bez zmeny a pravidelné striedanie ročných období sa tiež nemení. Dovtedy predsa nikdy nepršalo a zem pravidelne zvlažovala len hmla a rosa. Ani rieky nevybočili z koryt, ale bezpečne odvádzali vodu do mora. Stanovené zákony nedovoľovali, aby vodné prúdy preskočili brehy riek“ (PP 96; PP/sk/ 64) Pred potopou ľudia tvrdili, že potopa nikdy nemôže nastať. Nesprávne si totiž vykladali realitu. Po potope zasa na základe chybného chápania reality tvrdia, že sa nikdy nič také ako celosvetová potopa neuskutočnilo.

Biblia však hovorí aj o tom, že ľudia budú skeptickí voči udalostiam konca času, ako to bolo aj v súvislosti s potopou (pozri 2Pet 3,3–7). Ako sa teda môžeme pripraviť na prichádzajúcu skazu? Existuje vedomé rozhodnutie, ktoré sa v psychológii nazýva „odložené uspokojenie“.

Znamená to, že v záujme dosiahnutia lepšej odmeny sme ochotní počkať, uskromniť sa a zniesť nepriazeň či nepohodlie. V živote kresťana to znamená, že by sme mali trpezlivo vykonávať to, na čo nás Boh povolal, v nádeji na slávnejšiu budúcu odmenu. Nevieme, kedy sa Kristus vráti. V určitom zmysle je to jedno. V skutočnosti záleží iba na tom, či konáme to, na čo sme boli povolaní. A podobne ako v prípade Noacha si to môže vyžadovať veľké životné zmeny.

- **Si v živote pripravený urobiť veľké, radikálne zmeny? Čo by sa muselo stať, aby si bol ochotný urobiť to, čo urobil Noach? (Tip: Pozri napríklad text Luk 16,10.)**

APLIKÁCIA

ABRÁM, OTEC VERNÝCH

⁸Vo viere Abrahám poslúchol, keď ho Boh volal, aby odišiel na miesto, ktoré mal dostať ako dedičstvo. Odišiel, hoci nevedel, kam ide. ⁹Na základe viery sa usadil v prislúbenej zemi ako v cudzej a býval v stanoch s Izákom a Jákobom, spoludedičmi toho istého prislúbenia. ¹⁰Očakával totiž mesto s pevnými základmi, ktorého tvorcom a staviteľom je Boh. ¹¹Vo viere aj neplodná Sára dostala silu počať potomka, hoci už prešiel jej čas, lebo pokladala za verného toho, čo jej dal prislúbenie. ¹²A tak z jedného muža, ktorého sila odumrela, sa narodilo také množstvo potomkov, ako je hviezd na nebi a piesku na morskom brehu, ktorý sa nedá spočítať. ¹³Títo všetci umierali vo viere, aj keď nedosiahli to, čo bolo prislúbené, ale iba z dialky to videli a pozdravovali. Vyznávali, že sú na zemi cudzincami a pútnikmi. (Heb 11,8–13)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Boh povolal Abráma, aby opustil svoju vlasť a svojich príbuzných a odišiel do krajiny, ktorú mu ukáže. Hoci nepoznáme všetky podrobnosti, vieme, že Abrahám musel opustiť krajinu svojho narodenia a mladosti. Určite to nebolo ľahké rozhodnutie a nepochybne sa kvôli tomu vzdal časti pohodlia, pozemských pôžitkov a vymožeností.

Uvažuj o texte 1Moj 12,1–3. Ako boli v Abrahámovi „požehnané všetky pokolenia zeme“ ako následok prijatia tohto zaslúbenia?

Pre Abráma a jeho rodinu išlo o veľkú životnú zmenu. „Vo viere Abrahám poslúchol, keď ho Boh volal, aby odišiel na miesto, ktoré mal dostať ako dedičstvo. Odišiel, hoci nevedel, kam ide.“ (Heb 11,8) „Abraháмова neochvejná poslušnosť je jedným z najjasnejších príkladov viery, aký v Písme svätom nachádzame.“ (PP 126; PP /sk/ 87)

Väčšina z nás by nechcela opustiť svoju vlasť, svojich priateľov a rodinných príslušníkov. Ale Abrahám to urobil. Abrahám bol spokojný, že je tam, kde ho Hospodin chce mať. Akokoľvek sa to môže zdať zvláštne, Abrahám, Izák a ani Jákob túto krajinu nikdy počas svojho života nedostali – no napriek tomu zostali verní Bohu.

Uvažuj o úvodnom texte (Heb 11,8–13). Aký je aktuálny odkaz týchto veršov pre teba dnes?

Ľudia poznali Abráma ako knieža. Bol známy ako veľkorysý, statočný a pohostinný služobník Najvyššieho Boha. Jeho svedectvo o Hospodinovi bolo nasledoviahodné. Z Božej milosti sme Abrahámovi spoludedičia. „⁶Je to ako s Abrahámom, ktorý uveril Bohu a počítalo sa mu to za spravodlivosť. ⁷Vedzte teda, že tí, čo sú z viery, sú Abrahámovými synmi.“ (Gal 3,6.7) „A ak ste Kristovi, ste Abrahámovo potomstvo a podľa prislúbenia dedičia.“ (Gal 3,29)

Podobne ako u Noacha, aj v Abrahámovi vidíme človeka robiaceho zásadné rozhodnutie. Aj jeho rozhodnutie urobené ako odozva na Božie volanie zmenilo nielen jeho život, ale aj životy ďalších ľudí.

APLIKÁCIA

- **Uvažuj o texte 2Kor 4,17.18. Ako by malo posolstvo o tom, že „nehľadíme na viditeľné, ale na neviditeľné, lebo viditeľné je dočasné, neviditeľné však večné“ ovplyvniť rozhodnutia, ktoré potrebuješ urobiť? Ako sa touto zásadou riadil Abrahám?**

LÓTOVE ZLÉ ROZHODNUTIA

¹⁰Lót sa rozhlíadal a videl, že celé okolie Jordánu až po Coar je zavlažované ako Hospodinova záhrada a ako Egypt. To bolo predtým, ako Hospodin zničil Sodomu a Gomoru. ¹¹Preto si Lót vybral celé okolie Jordánu a odišiel na východ. Takto sa oddelili jeden od druhého. ¹²Abrám býval v krajine Kanaán, Lót sa zdržiaval v mestách Okolia a prenášal svoje stany až po Sodomu. (1Moj 13,10–12)

Keď Abrám na Božie volanie opustil svoju vlasť, jeho synovec Lót sa rozhodol ho na tejto ceste nasledovať. Text 1. Mojžišovej 13 zaznamenáva, že Boh tak veľmi požehnal patriarchu, že „Abrám bol veľmi bohatý, mal stáda [hlavná miera bohatstva vo vtedajšom svete], striebro a zlato“ (1Moj 13,2). Aj Lót „mal ovce, dobytok a stany“ (1Moj 13,5). Obaja tak zbohatli na svojich rozsiahlych stádach dobytky, že nemohli bývať blízko seba. Aby sa vyhol sporom medzi ich pastiermi, Abrám ponúkol Lótovi, nech si vyberie, kde by chcel bývať. Je zrejmé, že Lót sa mal podriaďiť staršiemu Abrámovi, pretože za svoju prosperitu vďačil spojeniu s ním. Svojmu dobrodincovi však neprejavil žiadnu vďačnosť a sebecky chcel to, čo považoval za najlepšie pre seba.

Uvažuj o úvodnom texte (1Moj 13,10–12). Aké racionálne faktory mohli Lóta priviesť k rozhodnutiu, ktoré urobil?

Akokoľvek ľahko mohol Lót ospravedlniť svoje rozhodnutie presťahovať sa do mesta, udalosti tam pre neho nedopadli vôbec dobre. Keď sa Abrám dopočul, čo sa mu stalo, nepovedal: „No, smola, Lót. Veď len žneš, čo si zasial.“ Namiesto toho sa rozhodol zachrániť ho (pozri 1. Mojžišova 14).

Niekedy v snahe dosiahnuť viac nepochopíme súvislosti a urobíme zlé rozhodnutia. Lót sa po tejto udalosti vrátil späť do Sodomy! Vo svojom veľkom milosrdenstve však Boh poslal k Lótovi a jeho rodine varovných poslov, aby im dal vedieť o očakávanom zničení týchto miest.

Prečítaj si text 1Moj 18,20–33. Čo Hospodin povedal Abrahámovi ako dôvod jeho príchodu na zem? Aká bola Abraháмова reakcia na správu, že Hospodin plánuje zničiť tieto zlé mestá?

Abrahám si robil starosti o Lóta a jeho rodinu. Preto vyjednával s Bohom a prosil ho, aby ušetril mestá, ak sa v nich nájdu spravodliví. V súlade so svojím charakterom lásky Hospodin prejavoval toľko milosti, o koľko Abrahám prosil. Hospodin a dvaja anjeli osobne vyslobodili Lóta, jeho manželku a ich dve dcéry. Jeho žena sa však obzrela späť a stala sa soľným stĺpom. Lót vstúpil do Sodomy ako bohatý muž a vyšiel odtiaľ takmer bez ničoho. Akí opatrní musíme byť pri našich rozhodnutiach! Nesmieme sa zameriavať len na krátkodobé zisky, ale potrebujeme mať v mysli širšie súvislosti (pozri Mar 8,36.37).

- **Aké rozhodnutia potrebuješ urobiť v najbližšom čase? Čo ti môže pomôcť, aby si sa rozhodol správne?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

OD PODVODNÍKA KU KNEŽAŤU

²³Jákob ešte za noci vstal, vzal so sebou svoje dve ženy, obe slúžky i jedenásť svojich synov a prebrodil sa cez Jabbók. ²⁴Vzal ich a previedol cez potok so všetkým, čo mal. ²⁵Jákob zostal sám a tu s ním ktosi zápasil, kým nevyšli zore. ²⁶Keď videl, že ho nepremôže, poranil mu bedrový kĺb. Vtedy sa pri zápase Jákobovi vykĺbil bedrový kĺb. ²⁷Povedal: „Pusti ma, lebo už vychádzajú zore!“ Jákob odpovedal: „Nepustím ťa, kým ma nepožehnáš.“ ²⁸Ten sa ho spýtal: „Ako sa voláš?“ Odpovedal: „Jákob.“ ²⁹Ten povedal: „Už sa nebudeš volať Jákob, ale Izrael, lebo si zápasil s Bohom i s ľuďmi a zvíťazil si.“ ³⁰Jákob sa ho potom spýtal: „Prezrad' mi svoje meno!“ Ten mu odpovedal: „Prečo chceš vedieť moje meno?“ Tam ho požehnal. ³¹Jákob nazval to miesto Peniel, lebo povedal: „Videl som Boha z tváre do tváre a zostal som nažive.“ (1Moj 32,23–31)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Hoci Jákob miloval Boha a mal pred ním bázeň, napokon sa znížil k tomu, že spolu s matkou Rebekou vymysleli plán, ako podvieť zostarnutého Izáka a získať pre seba požehnanie určené prvorođenému. Svoj dospelý život Jákob nezačal správnym krokom, preto musel utiecť, aby unikol predčasnej smrti. Rebeka mu povedala: „Ujdi k môjmu bratovi Labánovi do Charánu. ... Keď sa hnev tvojho brata od teba odvráti a zabudne na to, čo si mu urobil, pošlem po teba a vezmem ťa odtiaľ.“ (1Moj 27,43.45) Jákob bol preč dvadsať rokov a už nikdy sa so svojou matkou nestretol.

Uvažuj o úvodnom texte (1Moj 32,23–31). Aké duchovné poučenie o Božej milosti si môžeme vziať z tohto príbehu?

„Tento hriešny, úbohý smrteľník zvíťazil nad Majestádom neba svojou pokorou, pokáním a odovzdanosťou. Rozochvenou rukou viery uchopil Božie zaslúbenie a srdce neskonalej Lásky nemohlo odmietnuť hriešnikovu prosbu. Jákob teraz jasne poznal svoj omyl a následný hriech, keď podvodne získal prvorodenstvo. Vtedy totiž neuveril Božiemu zaslúbeniu, ale sám chcel dosiahnuť to, čo v určený čas a spôsobom sebe vlastným mohol uskutočniť Boh. ... Jákob dostal požehnanie, po ktorom túžil. Boh mu odpustil spáchaný hriech.“ (PP 197.198; PP /sk/ 142) Od toho dňa mu Hospodin dal meno Izrael, „lebo si sa kniežatsky boril s Bohom i s ľuďmi a premohol si“ (1Moj 32,28; Roh).

Prečítaj si text 1Moj 49,29–33. Jákob už v tom čase nemal v Kanaáne žiadny majetok. Aké pokyny dal svojim synom ohľadom svojho pohrebu? Ako rozumieš tejto Jákobovej žiadosti?

Z Biblie sa dozvedáme, že všetci traja patriarchovia a ich manželky sú pochovaní v tej istej jaskyni. Jákobova dôvera v Boha bola taká silná, že sa považoval na zemi za cudzinca a pútnika (pozri Heb 11,13). A hoci vlastnou vinou odišiel z domu bez ničoho, do Kanaánu sa vrátil ako bohatý muž.

APLIKÁCIA

- **Boh nás môže požehnať aj napriek našim minulým chybám a hriechom. Je však oveľa lepšie vyhnúť sa chybám hneď na začiatku. Ako sa môžeš vyhnúť nesprávnym rozhodnutiam?**

MOJŽIŠ V EGYPTE

²⁴Ked' Mojžiš dospel, vo viere odoprel volať sa synom faraónovej dcéry. ²⁵Radšej si zvolil trpieť s Božím ľudom, než mať dočasné potešenie z hriechu, ²⁶a Kristovu potupu pokladal za väčšie bohatstvo ako poklady Egypta. Mal totiž na zreteli budúcu odmenu. ²⁷Vo viere opustil Egypt a nezľakol sa kráľovho hnevu, ale vydržal, akoby videl Neviditeľného. ²⁸Vo viere slávil Paschu a pokropil dvere krvou baránka, aby sa zhubca nedotkol prvorođených. ²⁹Vo viere prešli Červeným morom ako po suchej zemi, kým Egyptania, len čo sa o to pokúsili, boli pohltení vlnami. (Heb 11,24–29)

Mojžiš je jednou z najdôležitejších [ľudských] postáv Tóry. Napriek hroziacej smrti ho pri živote zachovala Božia prozretelosť, ktorá konala prostredníctvom jeho iniciatívnej matky a starostlivej sestry. Keď faraónova dcéra našla malého Mojžiša v papyrusovom košíku, požiadala jeho hebrejskú matku, aby sa o neho postarala, a zaplatila jej za to. Aká požehnaná výzva pre mladú matku, ktorá bola vyhnankyňou a otrokyňou! Jochebed mala dvanásť rokov na to, aby naučila svoje dieťa dôverovať Bohu a ctíť ho. Urobila všetko preto, aby formovala jeho charakter na život v službe. Mojžišovi sa však dostalo vzdelania aj na egyptskom kráľovskom dvore. „Mojžiš bol takto vychovaný vo všetkej múdrosti Egyptanov a bol mocný vo svojich slovách i skutkoch.“ (Sk 7,22) Keď Mojžiš dozrel ako muž, urobil vedomé rozhodnutie, ktoré zmenilo nielen jeho život, ale aj beh dejín.

Uvažuj o úvodnom texte (Heb 11,24–29). Zamysli sa nad tým, čo Mojžiš opustil a čomu musel v nasledujúcich rokoch čeliť. Pokús sa na to pozrieť z jeho pozície ešte skôr, než sa „odoprel volať synom faraónovej dcéry“. Čoho sa vzdal a čo sa svojím odchodom rozhodol prijať?

Egypt bol v tom čase jednou z najväčších mocností starovekého sveta, ak nie najväčšou. Rieka Níl vytvorila takú úrodnú pôdu, že Egypt bol domovom bohatého a mocného národa. Samotný Mojžiš by bol na čele tohto kráľovstva. Je ťažké si predstaviť, aké lákavé preňho muselo byť vábenie Egypta a všetkých jeho pokladov. Tých lákadiel bolo pred ním veľmi veľa: bohatstvo, moc, potešenie, zbožštenie ... Niet pochýb o tom, že by si sám pred sebou mohol veľmi ľahko ospravedlniť, keby sa rozhodol prijať všetky egyptské ponuky. Namiesto toho sa rozhodol dať dohromady s „bandou“ biednych a opovrhovaných otrokov. A čo bolo ďalej? Ako hovorí Písmo: „Radšej si zvolil trpieť s Božím ľudom, než mať dočasné potešenie z hriechu.“ (Heb 11,25) A všetko to utrpenie? Veľká časť knihy Exodus sa zaoberá Mojžišovými zápasmi a skúškami. Napokon napriek heroickej službe nemohol vojsť do zaslúbenej krajiny (pozri 4Moj 20,12). Písmo nám však ukazuje, že Mojžiš sa rozhodol správne, hoci jeho život bol naplnený mnohými pochybnosťami.

- Ak by sme Mojžiša hodnotili len ľudským pohľadom, zrejme by sme mu navrhli, aby zostal v Egypte. Na vysokom poste mohol toho pre hebrejských otrokov vykonať veľmi veľa, podobne ako kedysi Jozef pre svojich bratov. Ako veriaci sme však dostali taký pohľad na realitu, ktorý nás posúva ďaleko za hranice tohto sveta. Ako si môžeme zachovať toto vnímanie reality aj uprostred skúšok? Prečo je dôležité, aby sme mali stále na pamäti, odkiaľ sme vyšli a kam smerujeme?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

Boh dodržal svoju časť zmluvy tým, že požehnal Abraháma. A Abrahám vzdal Bohu česť tým, že si neukladal poklady na tejto zemi. „Dedičstvo, ktoré zasľúbil Boh, nie je z tohto sveta. Abrahám nemal na zemi „ani na stopu nohy dedičstva“ (Sk 7,5). Bol síce veľmi bohatý, ale svoj majetok užíval na Božiu slávu a pre dobro blízkych. Tento svet však nepokladal za svoj domov. Boh ho vyzval, aby odišiel zo svojho modloslužobného prostredia s prísľubom, že mu do večného vlastníctva dá kanaánsku krajinu. Nezískal ju však ani Abrahám, ani jeho syn, ani jeho vnuk. Keď Abrahám potreboval miesto, kam by pochoval svoju mŕtvu manželku, kúpil ho od Kanaáncov. Tento skalný hrob pri machpelskej jaskyni mu zostal jediným majetkom v zasľúbenej zemi.“ (PP 169; PP /sk/ 120.121)

V živote sa nám stáva, že sme v pokušení usilovať sa o bohatstvo a pohodlie. Uspokojiť sa s tým, že naplnenie niektorých túžob sa uskutoční až v nebi, si od človeka vyžaduje niekedy veľmi veľkú vieru. „Mojžiš bol poučený o konečnej odmene tých, čo pokorne a poslušne slúžili Bohu, a v porovnaní s ňou pokladal každý pozemský zisk za celkom bezvýznamný. Ako návnada bol Mojžišovi ponúknutý panovnícky trón i veľkolepý faraónsky palác. On však vedel, že kniežacie priestory sú hniezdom hriešnych orgií, pre ktoré ľudia zabúdajú na Boha. Mojžiš mal však napriek skvostnému palácu a panovníckej korune na zreteli zvrchovanú slávu, ktorou Najvyšší odmení svätých vo svojom nepoškrvnenom kráľovstve. Vierou videl nevädnujúci veniec, ktorým kráľ neba ozdobi hlavy víťazov. Pre túto vieru sa odvrátil od vznešených ľudí tejto krajiny a pripojil sa k poníženému, chudobnému a opovrhnutému národu, ktorý sa rozhodoval radšej poslúchať Boha, ako slúžiť hriechu.“ (PP 246; PP /sk/ 180)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Čo sa stane s naším majetkom, keď príde Ježiš? (Pozri 2Pet 3,10.) Čo sa môže stať ešte pred Ježišovým príchodom? (Pozri Mat 6,20.) Prečo je dôležité, aby sme si vždy zachovali správny pohľad nielen na duchovné, ale aj materiálne záležitosti?
2. Ježiš varoval pred „mámením bohatstva“ (Mar 4,19). Čo mal na mysli? Ako nás môže bohatstvo oklamať?
3. Uvažujte o spôsoboch, akými mohol Mojžiš ospravedlniť svoj pobyt v Egypte namiesto toho, aby všetko zanechal a utiekol s národom otrokov do prázdnej púšte? Čo bolo podľa vás hlavným motívom jeho rozhodnutia opustiť vymoženosti Egypta?